

Kirkeligt Centrum

Den 10. marts 1994

Folketingets Kirkeudvalg

Vedr. *Forslag til lov om menighedsråd, fremsat den 12. januar 1994 af kirkeministeren*, ønsker *Kirkeligt Centrum* at gøre nedenstående synspunkter gældende – med en efterfølgende mundtlig uddybning i vort foretræde for Kirkeudvalget den 23. marts 1994:

- 1) Når menighedsrådet for et sogn med 300 beboere og menighedsrådet for et sogn med 10.000 beboere i deres måde at arbejde på skal følge de samme regler, så *må* der blive mange regler, som er uhensigtsmæssige.
- 2) Danmarks 2100 sogne er så forskellige i størrelse og derfor også i den folkelige tradition, at der bør tages hensyn til det i lovgivningen. Mangfoldigheden er en rigdom, der skal værnes om.
- 3) Hvis de samme regler skal gælde for små og store, så bliver de små tvunget i knæ. Reglerne vil nemlig altid indrette sig efter de store og efter det, der forekommer rationelt dér. Og de små må til sidst give op, fordi arbejdet bliver for dyrt og for besværligt.

Derfor foreslår *Kirkeligt Centrum*, at en række af paragrafferne i lovforslaget forsynes med en tilføjelse, der kunne lyde sådan:

»I menighedsråd med mindre end 8 valgte medlemmer følges denne paragraf kun, hvis et flertal i rådet ønsker det.«

Det gælder følgende paragraffer:

§ 3 – om kirkefunktionærers deltagelse i menighedsrådsmøder

Reglen bliver grotesk i et 3-sogns pastorat med 3 menighedsråd og kun 4 kirkefunktionærer, hvoraf de 2 allerede sidder som medlemmer af hvert sit råd. Det er langt bedre, som det nu gøres mange steder ad frivillighedens og fornuftens vej: ofte at indbyde alle kirkefunktionærer til at deltage i fællesmøder – at indbyde den enkelte funktionær til at deltage i me-

nighedsrådsmøder, når der behandles sager af særlig interesse for ham/hende.

Det er i øvrigt et dårligt princip at have en *ret* til at deltage uden at have en *pligt* til det!

§ 13, stk. 4 og 5 – om indkaldelse af stedfortrædere

I de fleste landsogne er menighedsrådsmedlemmerne valgt som enkeltpersoner, ikke som del af en gruppering eller af et parti. At indkalde en stedfortræder er blot at indkalde en ny »enkeltperson«.

At tvangsindlægge en stedfortræder til at deltage i regnskabs- og budgetmødet er det samme som at jage den person bort fra al senere deltagelse i menighedsrådsarbejdet. Et sådant møde kræver megen viden og forberedelse, hvis man skal kunne deltage i det med fornuft.

§ 17 – om udvalg, der fører tilsyn med kirke og kirkegård

I et menighedsråd med 6 valgte medlemmer, hvoraf den ene er kirkeværge, forekommer det unaturligt, at 3 ud af de tilbageværende 5 nedsætter sig som et særligt udvalg med en særlig vedtægt. Tilsynet med kirke og kirkegård er her en naturlig del af menighedsrådets daglige arbejde.

§ 22 og § 23 – om møders åbenhed

Vi er enige i ønsket om åbenhed og medleven, men i et landsogn forekommer alle disse regler kunstige. Alle beboere kender et eller flere – måske alle – menighedsrådsmedlemmer. Alle beboere kommer forbi kirken og præstegården i deres dagligdag. Alle kan gennem kirkebladet følge med i, hvad der sker. Samtalen i dagligdagen og ved menigheds møder er langt bedre end formalistisk åbenhed.